

ODLUKA
o davanju saglasnosti na Nagodbu u pravnoj stvari
tužitelja City Mark Plus d.o.o. Sarajevo protiv tuženog Grad Sarajevo
(prijedlog)

Predlagač: Gradonačelnik
Obrađivač: Pravobranilaštvo Grada Sarajevo

Sarajevo, juli 2018. godine

Na osnovu člana 26. stav 1. tačka 2. i tačka 10. Statuta Grada Sarajeva („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 34/08- prečišćeni tekst), člana 11. Odluke o osnivanju Pravobranilaštva Grada Sarajevo (Službene novine Kantona Sarajevo, br.: 20/10, 30/15 i 12/17), a u vezi sa članom 12. i članom 15. Zakona o pravobranilaštvu („Službene novine Kantona Sarajevo“, br: 33/08-Novi prečišćeni tekst, 7/12 i 44/16), te odredbama čl. 87. do 93. i člana 294. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, br. 53/03 i 98/15), Gradsko vijeće Grada Sarajeva na ___ sjednici održanoj ____.____. 2018. godine, donosi

(prijedlog)

ODLUKU

o davanju saglasnosti za zaključenje Nagodbe u pravnoj stvari
tužitelja City Mark Plus d.o.o. Sarajevo protiv tuženog Grad Sarajevo

Član 1.

Prihvata se prijedlog Nagodbe u pravnoj stvari tužitelja City Mark Plus d.o.o. Sarajevo protiv tuženog Grada Sarajevo koja se vodi pred Općinskim sudom u Sarajevu pod brojem predmeta: 65 0 Ps 636951 Ps 17, radi naknade štete.

Nagodba iz prethodnog stava ovog člana čini sastavni dio ove Odluke.

Član 2.

Daje se ovlaštenje Pravobraniocu Grada Sarajevo da, u ime i za račun Grada Sarajevo, sa City Mark Plus d.o.o. Sarajevo zaključi i potpiše Nagodbu iz člana 1. ove Odluke.

Član 3.

Daje se ovlaštenje Gradonačelniku Grada Sarajevo da može potpisati i poduzeti sve potrebne radnje u svrhu konačne finansijske realizacije Nagodbe iz člana 1. ove Odluke.

Član 4.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u „Službenim novinama Kantona Sarajevo“.

PREDSJEDAVAJUĆI GRADSKOG VIJEĆA
Igor dr. Gavrić

Broj:
Sarajevo,

PRAVNI OSNOV

Pravni osnov za donošenje ove odluke sadržan je u članu 26. stav 1. tačka 2. i tačka 10. Statuta Grada Sarajeva kojim je propisano da Gradsko vijeće donosi odluke, druge propise i opće akte i daje njihovo tumačenje i upravlja i rasplaže imovinom Grada Sarajeva.

Pravni osnov sadržan je i u članu 11. Odluke o osnivanju Pravobranilaštva Grada Sarajeva i članom 15. Zakona o pravobranilaštvu Kantona Sarajevo kojim je propisana obaveza pribavljanja saglasnosti Gradskog vijeća na ugovore imovinsko-pravne prirode, članom 12. Zakona o pravobranilaštvu Kantona Sarajevo kojim je propisano da pravobranilaštvo preduzima pravne radnje, radi zaštite imovine i imovinskih interesa Kantona, pred sudovima i drugim nadležnim organima, kao i u drugim slučajevima zaštite imovine i imovinskih interesa Kantona, a kada je na to ovlašteno zakonom, dok je u stavu 2. istog člana propisano da u preduzimanju pravnih radnji iz prethodnog stava, kao i drugim slučajevima kada je na to ovlašteno zakonom, Pravobranilaštvo ima položaj i prava stranke u postupku. Odredbama članova 87. do 93. Zakona o parničnom postupku reguliše se nagodba, dok se članom 294. Zakona o parničnom postupku propisuju ovlaštenja zakonskog zastupnika za poduzimanje radnji u postupku.

RAZLOZI ZA DONOŠENJE

Pred Općinskim sudom u Sarajevu pokrenut je parnični postupak u predmetu broj: 65 0 Ps 636951 17 Ps, u pravnoj stvari tužitelja City Mark Plus d.o.o. Sarajevo, protiv tuženog Grada Sarajeva, a radi naknade štete v.s.p. 66.000,00 KM. Općinski sud u Sarajevu dana 22.06.2018. godine je donio Presudu broj: 65 0 Ps 636951 17 Ps kojom je djelimično usvojen tužbeni zahtjev tužitelja i obavezan tuženi da tužitelju isplati iznos od 13.477,20 KM na ime naknade štete u vidu izmakle koristi, prouzrokovane neispunjenjem obaveze uvođenja u posjed tužitelja radi odobrenog korištenja priobalnog pojasa rijeke Miljacke na lokaciji nizvodno od mosta Drvenija – mosta (jednostrani) za postavljanje reklamnog panoa površine $2,5 \times 50 = 125 \text{m}^2$ u vrijeme važenja Rješenja broj: 01-14-557-2/14 donesenog od strane tuženog dana 14.06.2014. godine za period od 365 dana, počev od uvođenja u posjed tužitelja uz zapisničko konstatovanje, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe (28.03.2017. godine) pa do isplate, kao i da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 8.400,00 KM, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Razlozi za zaključivanje nagodbe nalaze se u sljedećim činjenicama:

- Pravobranilaštvo Grada Sarajevo sa dosuđenim iznosom u prvostepenoj presudi uspjele je u parnici sa cca 80 % u odnosu na iznos prvobitno postavljen u tužbenom zahtjevu, budući da je utužen iznos od 66.000,00 KM, a dosuđen iznos od 13.477,20 KM;
- postoji izražena volja tužitelja City Mark Plus d.o.o. Sarajevo za zaključivanje nagodbe;
- nagodbom se tužitelj odriče dosuđenog iznosa u dijelu zakonskih zateznih kamata na glavnice počev od dana 28.03.2017. godine, kao i zakonskih zateznih kamata na troškove postupke koji se računaju počev od dana donošenja Presude 22.06.2018. godine;
- uzimajući u obzir opterećenost i dinamiku rada drugostepenog Kantonalnog suda u Sarajevu povodom eventualno izjavljenih žalbi, nesporno je da će za donošenje drugostepene odluke biti potreban duži vremenski period koji u prosjeku iznosi 5 (pet) godina, čime bi se zakonske zatezne kamate na glavnice i na troškove postupka mogle uvećati za procenat od 12 % godišnje, što bi u konačnici značilo potencijalni dodatni gubitak po Budžet Grada Sarajevo u vrijednosti od cca 15.000,00 KM (cca 10.000,00 KM na ime zakonskih zateznih kamata na iznos glavnice i cca 5.000,00 KM na ime zakonskih zateznih kamata na iznos troškova postupka);
- predmetni spor bi se riješio mirnim putem zadovoljavajuće po obje strane sudskog spora;
- obzirom da zaključenje Nagodbe implicira obavezu Grada na isplatu novčanog iznosa od 13.477,20 KM na ime glavnice, kao i troškove sudskog postupka u iznosu od 8.400,00 KM, što sveukupno iznosi 21.847,20 KM, a koja će se isplatiti iz Budžeta Grada Sarajevo, potrebno je da Gradsko vijeće Grada Sarajevo, kao organ Grada nadležan da upravlja i

raspoláže imovinom Grada, prihvati ponuđenu nagodbu i dâ ovlaštenje Pravobraniocu i Gradonačelniku za potpisivanje i realizaciju Nagodbe.

SREDSTVA ZA REALIZACIJU ODLUKE

Sredstva za realizaciju ove odluke obezbjeđena su u Budžetu Grada Sarajeva za 2018. godinu pozicija 614 800-Izvršenje sudskih presuda i ostalih izvršnih naslova i pozicija 613 900-Troškovi spora.

NAGODBA O IZMIRENJU DUGA

Potpisana dana _____ 2018. godine u Sarajevu između potpisnika Nagodbe:

- 1.) **Grad Sarajevo**, koga zastupa Pravobranilaštvo Grada Sarajevo, **kao Dužnika**
i
- 2.) **City Mark Plus d.o.o. Sarajevo**, koga zastupa advokat Meliha Rešić iz Sarajeva, **kao Povjerioca**.

Član 1.

U cilju mirnog rješavanja sudskog spora po tužbi tužitelja City Mark Plus d.o.o. Sarajevo protiv tuženog Grada Sarajevo pokrenuta je inicijativa za rješavanje spora mirnim putem-nagodbom (u daljnjem tekstu: Nagodba).

Član 2.

Ovom Nagodbom potpisnici saglasno konstatuju sljedeće:

1. Da se kod Općinskog suda u Sarajevo po tužbi tužitelja City Mark Plus d.o.o. Sarajevo protiv tuženog Grada Sarajevo vodi parnični postupak pod brojem 65 0 Ps 636951 17 Ps radi naknade štete u iznosu od 66.000,00 KM.
2. Da je dana 22.06.2018. godine Općinski sud u Sarajevu donio Presudu broj: 65 0 Ps 636951 17 Ps kojom je djelimično usvojen tužbeni zahtjev tužitelja i obavezan tuženi da tužitelju isplati iznos od 13.477,20 KM na ime naknade štete u vidu izmakle koristi, prouzrokovane neispunjenjem obaveze uvođenja u posjed tužitelja radi odobrenog korištenja priobalnog pojasa rijeke Miljacke na lokaciji nizvodno od mosta Drvenija – mosta (jednostrani) za postavljanje reklamnog panoa površine $2,5 \times 50 = 125 \text{m}^2$ u vrijeme važenja Rješenja broj: 01-14-557-2/14 donesenog od strane tuženog dana 14.06.2014. godine za period od 365 dana, počev od dana uvođenja u posjed tužitelja uz zapisničko konstatovanje, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe (28.03.2017. godine) pa do isplate, kao i da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 8.400,00 KM, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Član 3.

Ovom Nagodbom, Dužnik-Grad Sarajevo se obavezuje da će dugovane iznose bliže opisane u članu 2. tačka 2. ove Nagodbe u dijelu koji se odnosi na isplatu glavnice u iznosu od 13.447,20 KM, kao i isplatu troškova sudskog postupka u iznosu od 8.400,00 KM, što sveukupno iznosi 21.847,20 KM, isplatiti Povjeriocu–City Mark Plus d.o.o. Sarajevo u roku od 30 dana od dana zaključivanja nagodbe.

Isplata utvrđenog iznosa duga iz stava 1. ovog člana Nagodbe izvršiti će se na transakcijski račun Povjerioca City Mark Plus d.o.o. Sarajevo otvoren kod Privredne banke Sarajevo d.d. Sarajevo broj računa: 1011040071445045.

Povjerilac City Mark Plus d.o.o. Sarajevo se odriče prava potraživanja zakonskih zatezних kamata na ime glavnice i troškova postupka od Dužnika-Grada Sarajevo, dosuđenih Presudom broj: 65 0 Ps 636951 17 Ps od 22.06.2018. godine.

Član 4.

Ispunjenjem obaveza iz člana 3. ove Nagodbe, u cijelosti se smatra riješenim i okončanim sudski spor potpisnika Nagodbe broj: 65 0 Ps 636951 17 Ps.

Član 5.

Gradsko vijeće Grada Sarajevo na sjednici održanoj dana 25.07.2018. godine donijelo je Odluku broj: od kojom je data saglasnost na Nagodbu u pravnoj stvari tužitelja City Mark Plus d.o.o. Sarajevo protiv tuženog Grad Sarajevo iz sudskog postupka broj: 65 0 Ps 636951 17 Ps.

Član 6.

Potpisnici Nagodbe, u svemu su saglasni sa njenim sadržajem, te u znak prihvata i pristanka proizilazećih prava i obaveza iz iste, svojeručno ga potpisuju, zadržavajući po dva (2) primjerka za sebe.

Za Dužnika

Pravobranilac Grada Sarajevo
Sanjin Smajlović

Za Povjerioca

advokat Meliha Rešić

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
OPĆINSKI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 Ps 636951 17 Ps
Sarajevo, 22.06.2018. godine

Općinski sud u Sarajevu i to sudija Stanišić Radivoje, u pravnoj stvari tužitelja „CITY MARK PLUS“ d.o.o. Sarajevo, ul. Hadžimajdanova broj 1 zastupan po advokatu Rešić Melihi iz Sarajeva, protiv tuženog GRAD SARAJEVO, ul. Hamdije Kreševljakovića broj 3, zastupan po Pravobranilaštvu Grada Sarajeva, radi naknade štete, v.sp. 66.000,00 KM nakon održanog ročišta za glavnu raspravu dana 12.06.2018. godine donio je u zakonskom roku dana 22.06.2018. godine

P R E S U D U

USVAJA SE tužbeni zahtjev tužitelja i glasi:

„Obavezuje se tuženi da tužitelju isplati iznos od 13.477,20 KM na ime naknade štete u vidu izmakle koristi, prouzrokovane neispunjenjem obaveze uvođenja u posjed tužitelja radi odobrenog korištenja priobalnog pojasa rijeke Miljacke na lokaciji nizvodno od mosta Drvenija – most (jednostrani) za postavljanje reklamnog panoa površine $2,5 \times 50 = 125 \text{ m}^2$ u vrijeme važenja Rješenja broj: 01-14-557-2/14 donesenog od strane tuženog dana 14.06.2014. godine za period od 365 dana, počev od dana uvođenja u posjed tužitelja uz zapisničko konstatovanje, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana podnošenja tužbe (28.03.2017. godine) pa do isplate, kao i da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 8.400,00 KM, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

O b r a z l o ž e n j e

Tužbom koja je podnesena ovom sudu dana 28.03.2017. godine, tužitelj je tražio da sud usvoji iskazani tužbeni zahtjev.

U činjeničnim navodima tužbe tužitelj je naveo da je Rješenjem tuženog putem Službe za komunalne poslove od 12.06.2014. godine tužitelju odobreno korišćenje priobalnog pojasa rijeke Miljacke za postavljanje reklamnog panoa na lokaciji nizvodno od mosta Drvenija, lijeva obala, ukupna površina reklamnih panoa iznosi $2,5 \times 50 = 125 \text{ m}^2$, koje odobrenje važi 365 dana od dana postavljanja reklamnog panoa na posebne nosače koje treba izraditi i postaviti tužitelj uz zapisničko konstatovanje tuženog o postavljenju istog. Rješenje je doneseno 19.12.2013. godine, a u dispozitivu određen način korišćenja, plaćanja naknade za korišćenje i obaveze tužitelja kao korisnika priobalnog pojasa rijeke Miljacke. Tužitelj je 01.07.2014. godine zaključio Ugovor o zakupu reklamnih površina sa klijentom „METROMEDIA“ d.o.o. Sarajevo, ulica Radićeva broj 8, pa prema članu 1 regulisana su prava i obaveze te poslovne saradnje u oblasti oglašavanja na predmetnim reklamnim površinama. Tužitelj nikada nije uveden u posjed, a to je bila dužnost tuženog. Tuženi je bio dužan da omogući tužitelju realizaciju odobrenja na temelju izdatog Rješenja, a nakon prijema bankovne garancije za plaćanje naknade dostavljene od strane tužitelja, čime je tužitelj svoju obavezu ispunio uz zapisničko konstatovanje o postavljenju istog, ili u suprotnom, ukoliko smatra da zahtjev tužitelja za ulazak u posjed dodijeljene lokacije nema uslova, bio dužan da mu odgovori i obrazloži za to činjenice. Ova aktivnost tuženog je izostala. Tužitelj u skladu sa svojom registrovanom djelatnošću i odobrenjem na temelju Rješenja tuženog neispunjenjem obaveza tuženog je pretrpio štetu. Šteta se sastoji u izmakloj dobiti od 66.000,00 KM koja vrijednost se može utvrditi uvidom u Ugovor o zakupu reklamnih površina kao iznos zakupa predmetne reklamne površine za godinu dana, koji je utvrđen u članu 2. Ugovora o zakupu. Tužitelj ima zaključen Ugovor o zakupu reklamnih površina koji se nije mogao realizovati zbog krivice tuženog, a što je imalo za posljedicu izostanak sticanja zakupnine kao izmakle dobiti u iznosu od 66.000,00 KM. Na kraju je tuženi iskazao pravni osnov koji sud ne obavezuje.

Bosna i Hercegovina - Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Sarajevo - GRAD SARAJEVO
PRAVOBRANILAŠTVO

PRIVRŽENJE: 24.06.2018. godine			
Broj predmeta	Broj predmeta u postupku	Redni broj	Činjenica predmeta

U odgovoru na tužbu od 05.05.2017. godine tuženi je, putem Pravobranilaštva, u cijelosti osporio postavljeni tužbeni zahtjev i ukazao na njegovu neosnovanost u pogledu pogrešnog tumačenja pravnog osnova osporavajući i činjenični osnov. Rješenjem uopće nije naveden niti određen rok u kojem je tuženi dužan ispuniti obavezu uvođenja u posjed, a što je tužitelju dobro poznato. Tužitelj je blagovremeno upoznat da lokacija određena Rješenjem nije slobodna, tačnije da se na istoj nalaze reklamni panoi drugog pravnog subjekta i da tužitelj neće moći ući u posjed lokacije sve dok prethodno ne izvrši uklanjanje postojećih reklamnih panoa. U vezi Ugovora o zakupu reklamnih površina tužitelj je zaključio sa „METROMEDIA“ Sarajevo 01.07.2014. i on ne može predstavljati osnov za visinu štete koju tužitelj potražuje. Tuženi postavlja pitanje i osporava kako je onda tužitelj mogao zaključiti Ugovor sa „METROMEDIA“ na period od dvije godine i na iznos ukupne zakupnine u visini od 66.000,00 KM. Nadalje, tuženi ostaje kod odgovora na tužbu u iskazanoj formi i sadržaju.

Na pripremnom ročištu koje je održano dana 29.01.2018. godine, u prisustvu punomoćnika tužitelja i zakonskog zastupnika tuženog, provedene su zakonom propisane radnje i usvojeni dokazi, i to:

Dokazi tužitelja: Rješenje Gradonačelnika 01-14-557-2/14 od 12.06.2014.godine, zahtjev tužitelja sa priloženom slikom pozicije za postavljanja panoa, sa pečatom tuženog o prijemu dana 19.12.2013.godine, plativa garancija broj 63576/14 od 13.08.2014.godine izdata od Moja Banka dd Sarajevo sa priloženim Ugovorom o izdavanju plative bankovne garancije broj 63576/14, obračun naknade i provizije i izvod banke sa računa tužitelja o plaćenim iznosima po garanciji, obavještenje o razvrstavanju pravnog lica City Mark plus d.o.o. Sarajevo, prema klasifikaciji djelatnosti izdato od službe za statistiku za područje KS broj 07-32.5-73647/13 od 28.10.2013.godine, Ugovor o zakupu reklamnih površina, zaključen 01.07.2014.godine, između tužitelja kao zakupodavca i METROMEDIA d.o.o. Sarajevo kao klijenta odnosno zakupoprimeca pod brojem protokola 663-U-07/14, zahtjevi od strane tužitelja za ulazak u posjed (korištenje) za postavku reklamnog panoa podnesen tuženog sa potvrdom o prijemu podneska od dana 04.09.2014.godine, dana 26.06.2015.godine, i dana 30.12.2015.godine, Ugovor o javnoj nabavci broj 142/16 za LOOT 3 zaključen između lutrije BIH i tužitelja 03.08.2016.godine, Ugovor o pružanju usluga oglašavanja zaključen između BIH Telekoma i tužitelja broj 01-25-1020/16 od 12.10.2016.godine, sa priloženim dokazima – izvodima banke, vještačenje po vještaku finansijske struke, dipl. ecc. Prašljivić Kerima.

Dokazi tuženog: Odluka o korištenju, održavanju i čuvanju korita i obala vodotoka na području Grada Sarajevo (Sl. novine KS broj 2/07), Pravilnik o visini naknade i načinu plaćanja korištenja uređenih vodotoka br. 01-05-2713/14 od 20.01.2014. godine, Rješenje Gradonačelnika br. 01-14-557-2/14 od 12.06.2014.godine, plativa bankovna garancija Moja Banka dd Sarajevo 63576/14 od 13.08.2014.g, akt službe za komunalne poslove broj 09-23-2168/17 od 03.05.2017.godine, Ugovor o zakupu reklamnih površina zaključen između tužitelja i METROMEDIA d.o.o. Sarajevo od 01.07.2014.godine, saslušanje svjedoka Karić Hamdo, pomoćnik gradonačelnika za komunalne poslove u tom periodu, saslušanje svjedoka Krupalija Džemal komunalni inspektor, obojica zaposlenici u Gradu Sarajevu, saslušanje predstavnika tužitelja Adel Nikšić (osoba koja je bila u pregovorima u vezi sa ovim pitanjem iz činjeničnog osnova tužbe), kao parnične stranke.

Na ročištu za glavnu raspravu koja je održana dana 12.06.2018. godine, provedene su zakonom propisane radnje i izvedeni dokazi, svi oni identifikovani u rubrici pripremno ročište.

U završnom izlaganju tužitelj je iskazao da iz dokaza provedenih na glavnoj raspravi, materijalne dokumentacije, jasno proizlazi da je bilo izvjesno da bi tužitelj u periodu od 365 dana, počev od juna 2014. godine komercijalno iskorištavao reklamne panoa, jer je osnovna djelatnost tužitelja oglašavanje putem medija, koji dokaz je proveden, kao obavještenje o razvrstavanju-klasifikaciji djelatnosti tužitelja. Nesporno je da je rješenjem tuženog od 12.06.2014. godine tužitelj dobio odobrenje za korištenje predmetne lokacije, koje je postalo pravomoćno sa naknadom u iznosu od 20.987,50 KM i rješenje vrijedi 365 dana od dana postavljanja. Tužitelj je svoju obavezu iz rješenja, koja se tiče naknade za korištenje ispunio u zakonskom roku tako što je dostavio tuženom plativu bankarsku garanciju od 13.08.2014. godine i u cijelost ispunio svoju obavezu, a što je u svom nalazu i mišljenju i danas na ovoj

raspravi izjasnila se vještak financijske struke. Predmetno rješenje ne sadrži odredbu da je predmetna lokacija bila zauzeta od bespravnog korisnika, nejasno je po kojim to propisima tuženi izdaje rješenje za lokaciju koja nije bila slobodna, a koja je bila predmetom odobrenja. Prigovori istaknuti od tuženog da je ta činjenica bila poznata tužitelju je irelevantna i bez uticaja na obavezu da se ta lokacija preda u posjed tužitelju ili da se isto rješenje stavi van snage, a nisu ponudili dokaz na tu okolnost. Tužitelj je dokazao da je dana 01.07.2014. godine zaključio ugovor o zakupu reklamnih površina sa klijentom METRO MEDIA i koji ugovor nije mogao provesti zbog nemogućnosti pristupa predmetnoj lokaciji. Zbog nečinjenja ili propuštanja tužene strane da tužitelja uvede u posjed lokacije. Izvedenim dokazom nalazom i mišljenjem vještaka financijske struke, ista je u skladu sa pravilima struke dala svoje mišljenje pod tačkom 3 da je društvo CITX MARK PLUS ušlo u posjed reklamnog panoa i da je realizovalo ugovor o zakupu sa društvom METRO MEDIA d.o.o. Sarajevo moglo ostvariti godišnji prihod od 66.000,00 KM, odnosno razliku u cijeni, iznos od 13.477,20 KM, što odgovara mogućoj izgubljenj dobiti.

U završnom izlaganju, zakonski zastupnik tuženog je naveo da je tužitelju na njegov zahtjev izdato odobrenje za postavljanje reklamnih panoa na osnovu rješenja tuženog kao upravnog akta donesenog u upravnom postupku budući da je tuženi organ uprave. U momentu podnošenja zahtjeva i izdavanja rješenja, tužitelj je znao da je predmetna lokacija zauzeta i da ga objektivno nije moguće uvesti u posjed, ali je pristao na takve uslove što se dokazuje uvidom i čitanjem materijalne isprave-dokaza kojeg je sam tužitelj predložio i izveo pod red. br. 2 na glavnoj raspravi održanoj 14.05.2018. godine, a radi se o zahtjevu tužitelja sa priloženom slikom pozicije za postavljanje panoa sa pečatom tuženog o prijemu dana 19.12.2013. godine kao i iz iskaza svjedoka Krupalija Džemo. Odobrenjem odnosno pravom koje je dato tužitelju temeljem rješenja tuženog kao upravnog akta je isključivo i neprenosivo na druga lica budući da se po Zakonu o upravnom postupku rješenja mogu donositi samo po zahtjevu stranke ili ex officio. Prenosjenje utvrđenih prava odnosno odobrenja datog tužitelju i s tim u vezi zaključivanje ugovora o zakupu reklamnih površina sa trećim licem je ništav. Preciznije, isto je u suprotnosti sa temeljnim pravnim načelom nemo iuris ad alim transfere potest quam ipse habit, jer je zaključen prije pravomoćnog proglašenja (zaključen 01.07.2014. godine), a rješenje pravomoćno 03.07.2014. godine), te dodatno na period od dvije godine, dakle u dužem trajanju nego je tužitelj imao odobrenje uzimajući u obzir da je njemu utvrđeno pravo na jednu godinu. Tuženi smatra da tužitelj tokom rasprave nije dokazao osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, pa predlaže sudu da tužbeni zahtjev odbije u cijelosti kao neosnovan i tužitelja obaveže da tuženom naknadi troškove postupka, pri tome i opreza radi, vodeći računa o danas preciziranom tužbenom zahtjevu, odnosno srazmjerno uspjehu stranaka u parnici prema odredbama ZPP-a kad su u pitanju troškovi postupka.

Sud nadalje dajući razloge za meritum ove presude razumije da je tužitelj dokazao i utvrdio dovoljno relevantnih činjenica za donošenje odluke u smislu izreke presude. Tužitelj je izvedeći svoje dokaze čitanjem isprava koje su identifikovane od rednog broja 1 do rednog broja 9, uključujući i vještačenje po vještaku financijske struke, tužitelj je dokazao osnov i visinu tužbenog zahtjeva, a tuženi izvedeći svoje dokaze od rednog broja 1 do rednog broja 6 snagu činjenica tužitelja nije mogao obesnažiti. Sud pristupa ocjeni dokaza tužitelja, i to: Odluka o korišćenju, održavanju i čuvanju uređenih korita i obala od 28.12.2006. godine, koja je objavljena u Službenim novinama Kantona Sarajevo 18.01.2007. godine. U istoj se, između ostalog, navodi da uređenoj obali vodotoka pripada priobalni pojas širine 5 metara od granice obale, u članu 87. uređeno je pitanje korišćenja uređenih vodotoka. Bitno je napomenuti postojanje Pravilnika o visini naknade i načinu plaćanja korišćenja uređenih vodotoka. Gradonačelnik Grada Sarajeva je Rješenjem 12.06.2014. godine donio, između ostalog, i odobrenje za korišćenje priobalnog pojasa, iskazujući ukupnu površinu 125 m². Egzistira i bankovna garancija, a elementi za obračun, prema nalazu i mišljenju vještaka Prašljivić Kerime, očekivani godišnji prihod, prema Ugovoru sa Društvom „METROMEDIA“ d.o.o. Sarajevo od 66.000,00 KM iznos u novcu razlike je 13.477,20 KM. Sud u svemu prihvata mišljenje vještaka Prašljivić Kerime, koja je visinu tužbenog zahtjeva iskazala i valjano i studiozno. Uređena korita i obale vodotoka na području Grada Sarajeva su u vlasništvu Grada Sarajeva. Uređena korita i obale vodotoka mogu se koristiti za postavljanje reklamnih panoa i drugih vrsta reklamnog materijala. Za ovaj vid korišćenja Društvo „CITY MARK PLUS“ Sarajevo je imalo Rješenje Grada Sarajeva broj 01-14-557-2/14 od 12.06.2014. godine na 365 dana.

Tužitelj je izmirio obaveze koje proističu iz Rješenja, da je tužitelj ušao u posjed reklamnog panoa i da je realizirao ugovor o zakupu reklamnih površina sa Društvom „METROMEDIA“ Sarajevo, moglo je ostvariti godišnji prihod od 66.000,00 KM odnosno dobit kao razliku u cijeni 13.477,20 KM, a to je visina izgubljene dobiti koju je tužitelj tražio. Visina od 13.477,20 KM je činjenično rasvijetljena od strane vještaka Prašljivić Kerime, ali ona odgovara i visini tužbenog zahtjeva. Ovim načinom u svemu su stvorene pretpostavke za usvajanje tužbenog zahtjeva. Činjenice koje je sud pobrojao gore mogu se svesti pod pravilo člana 189. ZOO, a time i usvojiti tužbeni zahtjev. Kod rješavanja ovako postavljenog tužbenog zahtjeva i podastrih činjenica, treba imati u vidu pravilo sadržano u članu 189. i 266. ZOO, pa tužitelju treba priznati naknadu za izgubljenu korist, jer je šteta nastala kao posljedica povrede Ugovora koji je gore identifikovan, ona je u svemu izvjesna, postoje pouzdani elementi za obračun izmakle koristi, pa je to saglasno i Ugovoru i važećim propisima i dobrim poslovnim običajima. Tužitelj je u svakom slučaju dokazao visinu štete koju je pretrpio zbog nepoštovanja Ugovora. U smislu člana 189. ZOO, pored ostalog, predviđeno je da se visina štete određuje prema cijenama u vrijeme trajanja Ugovora, a to je vještak Prašljivić Kerima dosljedno ispoštovala. Vještak je u svom nalazu dala izgubljenu zaradu, poštujući njenu vremensku važnost, iskazujući je na iznos od 13.477,20 KM, pa to nisu nikakve pretpostavke nego faktička stvarnost i utvrđene činjenice. Sve tvrdnje tuženog da Ugovorom nije određen rok ispunjenja i slično su nerazumljive, i te ali i sve tvrdnje. Tužitelj je obesnažio, jer ako ne postoji u Ugovoru rok ispunjenja, onda rok počinje teći kad druga ugovorna strana zahtijeva ispunjenje. Isto tako, niti jednom činjenicom tuženi nije obesnažio niti osnov niti visinu tužbenog zahtjeva. Što se tiče iskaza svjedoka Karić Hamdo, Krupalija Džemo, saslušanje predstavnika tužitelja su takvi iskazi kakvi su dati sa vremenske distance, orijentaciono nepouzdan s nesigurnim znanjima i sjećanjima, pa su bili bez ikakvog uticaja na Ugovor. Sud je uzeo dokazanim samo činjenice, i to one objektivne iz isprava i nalaza i mišljenja vještaka.

Na osnovu izloženog sud je odlučio kao u izreci presude, primjenom člana 189. i 266. ZOO, te člana 277. istog Zakona.

Odluku o troškovima postupka sud je donio primjenom člana 386., 387. i 396. ZPP-a, a kako je tužitelj uspio u parnici 100% i istakao troškove koji se odnose na troškove takse na tužbu u iznosu od 1.980,00 KM i na odluku u iznosu od 1.980,00 KM, te naknade za rad advokata sastav tužbe u iznosu od 720,00 KM, pristup pripremnom ročištu 18.07.2017. 180,00 KM, pristup nastavku pripremnog ročišta 16.08.2017. u iznosu od 360,00 KM, te 07.11.2017. u iznosu od 360,00 KM, pripremno ročište 29.01.2018. u iznosu od 720,00 KM, pristup na glavnu raspravu 02.04.2018. u iznosu od 360,00 KM, pristup na glavnu raspravu 14.05.2018. godine u iznosu od 720,00 KM i pristup za glavnu raspravu 12.06.2018. godine u iznosu od 720,00 KM, troškovi vještačenja 300,00 KM, pa je to sve ukupno 8.400,00 KM.

POUKA: Protiv ove odluke dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Sarajevu u roku od 30 dana, putem ovog suda. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjaka za sud i stranke.

